

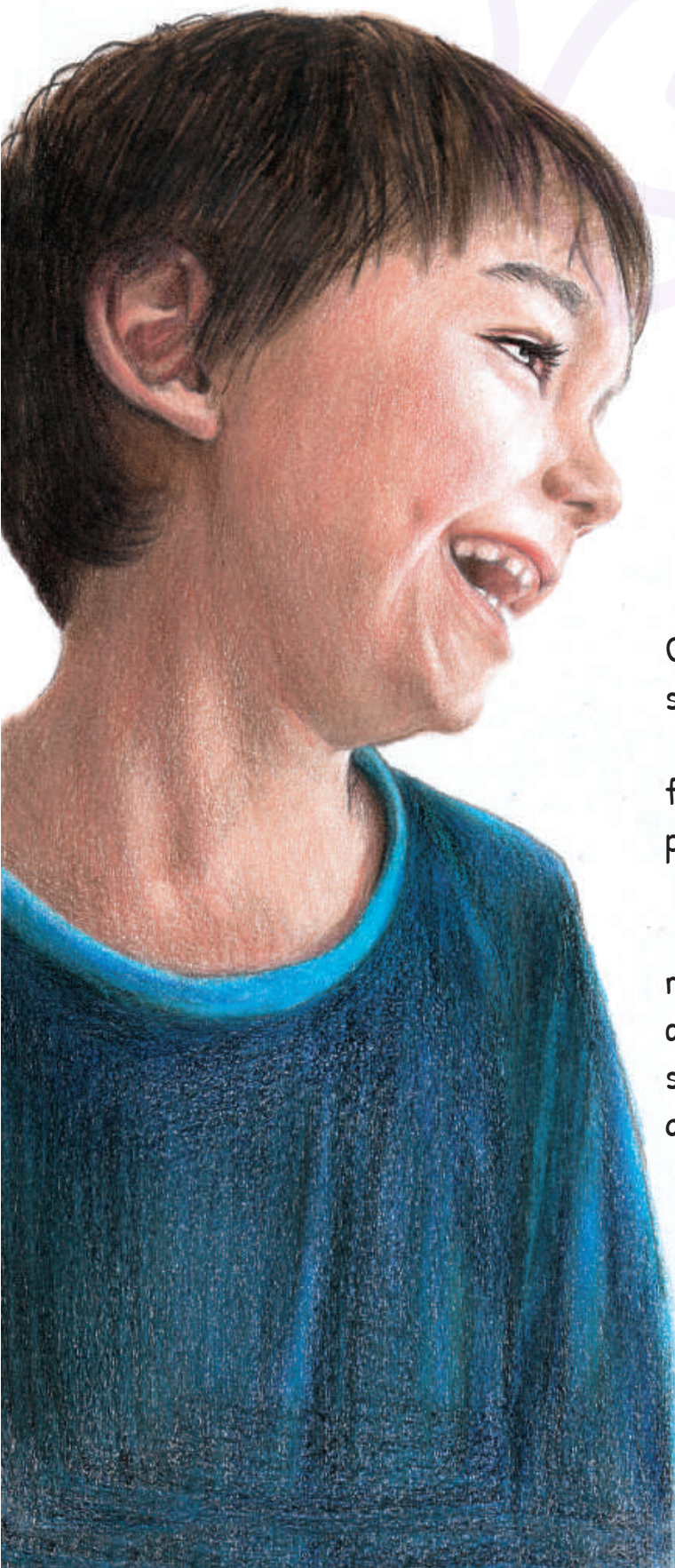

Costina Dinulescu

Oty și creionul magic

Bookzone
BUCUREȘTI, 2021

Era odată un băiețel pe nume Oty și, în fiecare zi, el reușea să supere pe cineva.

Astăzi, de exemplu, a întâlnit o fetiță cu ochii mari care i-a evitat privirea, doar-doar o va lăsa în pace.

Știa că ochisorii ei sunt mai mari decât ai altor copilași și că atrag atenția, însă mămica ei îi spunea că este specială tocmai datorită lor.

Băiețelul s-a oprit în dreptul fetiței și a întrebat-o:
— Ce faci, ochioaso?! Tu vezi mai mult decât vedem noi?
Fetița a lăsat căpșorul în jos și a plecat tristă spre casă.
Oty era tare mândru de fapta sa. Se simțea precum un
rege în fața căruia niciun copil nu riposta.

Mai târziu, a ajuns și Oty acasă.

El ascundea un mare secret.

Pe măsuța colorată din camera lui erau mereu un caiet și un creion magic. În fiecare seară, înainte de culcare, Oty desena un personaj și, ca prin minune, a doua zi acesta prindea viață.

În această seară, Oty a desenat un băiețel cu nasul foarte lung.

— Ha, ha, ha! Ce-o să mă mai distrez mâine pe seama năsosului ăstuia!

Dimineață, odată cu prima rază de soare, Oty s-a ridicat nerăbdător din pat și a pornit spre locul de joacă. Acolo l-a întâlnit pe băiețelul cu năsul foarte lung. Și el cunoștea povestea băiețelului răutăcios din zonă. Cum l-a văzut pe Oty, a dat să fugă.

- Stai, ce te grăbești așa?!
- Mă așteaptă bunicul!
- Vezi că, dacă minți, îți crește și mai mult nasul. Deja îl ai cât coada de mătură.

Bietul băiețel și-a ascuns lacrimile și a plecat spre casă.

– Abia aștept să mai desenez ceva haios pentru colecția mea. Tare mă voi distra și mâine.

Oty nu știa că, de fapt, nu avea să-și facă niciodată un prieten. Atunci când îi rănești pe oameni, aceștia te evită.